

උතුරු හා නැගෙනහිර උපාධිධාරීන් රැකියා ඉල්ලා අරගලයක නිරතවෙයි

සුභාෂ් සෝමවන්දන් සහ එස්. ජයන්ත් විසිනි
2017 මාර්තු 10

යුද්ධයෙන් විනාශ කෙරුණු උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල, දහසකට වැඩි රැකියා විරහිත උපාධිධාරීන් රජයේ රැකියා ඉල්ලා සිටින තුනකට වැඩි කාලයක් සත්‍යග්‍රහණයක නිරතව සිටිති. යාපනය, මඩකලපුව සහ අම්පාර දිස්ත්‍රික්කයේ කාර්තිවු යන ප්‍රදේශයන්හි මෙම විරෝධතාවයන් පැවැත්වෙන්නේ, සිරිසේන -වික්‍රමසිංහ ආණ්ඩුවේ කප්පාදුවලට සහ ප්‍රජාතන්ත්‍ර-විරෝධී පියවරයන්ට එරෙහිව, දකුණේ කම්කරුවන්, සිසුන් හා ගොවීන් අඛණ්ඩව ගෙනයන අරගලවලට සමාන්තරව යි.

ස්ත්‍රීන් ද ඇතුළු සිය ගනනක් උපාධිධාරීන් රජයේ කාර්යාල ඉදිරිපිට හා පොදු ස්ථානවල සත්‍යග්‍රහණයේ යෙදී සිටිති. ඔවුන් වරෙක මිනිස් දම්වැලේ නිර්මාණය කරන අතර තවත් වරෙක විරෝධතා පෙලපාලිවල නිරත වෙති. එහි සිටින කාන්තා උපාධිධාරීන් තමා සමග රැඳී සිටින දරුවන්ගේ බඩගිනි නිවනුයේ එම ස්ථානයේම කෑම පිස ගනිමිනි. දරුවන් ඇතුළු සියලු දෙනා අවිවේක සහ වැස්සෙන් අධික ලෙස පීඩා විඳිති.

උපාධිධාරීන් සිය ගනනක් පෙබරවාරි 22 වන දින මඩකලපුව නගරයේ ගාන්ධි චතුරශ්‍රය ඉදිරිපිට ආරම්භ කල සත්‍යග්‍රහණ අනුයමින් අනෙක් ස්ථාන දෙකෙහි ද සත්‍යග්‍රහණ ආරම්භ විය. තරග විභාගවලින් තොරව, මධ්‍යම සහ පළාත් ආණ්ඩුවල රැකියා අවස්ථා ලබා දෙන ලෙස ද, උපාධිධාරීන්ට රැකියා දෙන වයස් මට්ටම වයස අවුරුදු 36 සිට 45 දක්වා වැඩි කරන ලෙස ද ඔවුන් ඉල්ලා සිටිති.

මොවුන් මෙම දීර්ඝ අරගලයේ යෙදෙන්නට තීන්දු කලේ, ඇමතිවරුන්, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් හා රජයේ ඉහළ පෙලේ නිලධාරීන් දුන් පොරොන්දු ඉටු නොකෙරුණු තත්වය තුළයි. නැගෙනහිර, උසස් ජාතික කාර්මික විද්‍යාලයේ සිසුන්, විශ්ව විද්‍යාල සිසුන් හා ලංකා දෙමළ ගුරු සංගමයේ ගුරුවරුන් උපාධිධාරීන්ගේ අරගලයට සහාය පලකරමින් උද්ඝෝෂනයේ යෙදුනි. නැගෙනහිර පළාතේ 5000 කට අධික රැකියා විරහිත උපාධිධාරීන් සිටින බව හා මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයේ පමණක් රැකියා විරහිත උපාධිධාරීන් 1,500 කට වඩා සිටින බව වාර්තා වේ.

උතුරු පළාතේ 4500 කට අධික උපාධිධාරීන් විරැකියාවෙන් පෙළෙන අතර ඔවුන් උපාධිය ලබා අවුරුදු හතරකට වැඩි කාලයක් රජයේ පත්වීම් බලා සිටිති.

උපාධිධාරීන් පමණක් නොව 2009 දී අවසන් වූ වර්ගවාදී යුද්ධයේදී “අතුරුදහන්” වූ අය සොයා දෙන ලෙස ඔවුන්ගේ ඥාතීන් ද, යුද්ධය අවසන් වූ පසුවද, මිලිටරිය විසින් අයත් කරගෙන සිටින තම ඉඩම් ආපසු දෙන ලෙස ඉල්ලා තවත් ජන කොටසක් ද, සත්‍යග්‍රහණයේ යෙදී සිටිති.

විපක්ෂයේ සිට ආණ්ඩුවේ කප්පාදු පිලිවෙත් ක්‍රියාවට දැමීම සඳහා සහාය දෙන දෙමළ ජාතික සංඛ්‍යාතයේ නායකයෙකු වූ මාවෙයි සේනාධිරාජා, මෙම අරගලය නවතා දැමීමේ අවශ්‍යතාවය, මාර්තු 4 දා යාපනය සංචාරයක් සඳහා ගිය ජනාධිපතිවරයා හමුවීමට අවස්ථාවක් ලබා දී විසඳුමක් දෙන බව පොරොන්දු විය. කෙසේ නමුත්, භය දෙනෙකුගේ කන්ඩායමක් එහි ගිය විට, ජනාධිපති පිටත්ව ගොස් ඇති බව ඔවුන්ට දැනගන්නට ලැබුනි.

උපාධිධාරීන් පමණක් නොව, යුද්ධයේ දී “අතුරුදහන්” කෙරුණු අයගේ ඥාතීන් ද ජනාධිපති හමුවීමට ආණ්ඩුකාරවරයාගේ නිල නිවස අවට රැස්ව සිටියහ. ඔවුන් නොතකා හැරී ජනාධිපති, පසුපස දොරෙන් පිටව ගිය අතර, පොලිසිය විරෝධතාකරුවන් වට කරගෙන සිටියේ විරෝධතා තහනම් කෙරුණු අධිකරණ නියෝගයක් ද ලබාගෙන යි.

පසුගිය සෙනසුරාදා, ශ්‍රී ලංකා මුස්ලිම් කොංග්‍රස් නායක හා රජයේ ඇමතිවරයෙකු වූ රවුෆ් හකීම්, අම්පාර දිස්ත්‍රික්කයේ විරෝධතාවයේ යෙදී සිටින උපාධිධාරීන් මුන ගැසුනි. අගමැති රනිල් වික්‍රමසිංහ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් සොයා බැලීමට කමිටුවක් පත් කර ඇති බව ද, ඉක්මනින් රැකියා දීමට කටයුතු කරන බව ද හකීම් පොරොන්දු වූණේය. කෙසේ වෙතත්, ලිඛිත සහතිකයක් ලැබෙන තුරු සටන අත් නොහරින බව පවසමින් උපාධිධාරීන් දිගටම සත්‍යග්‍රහණයේ යෙදී සිටී.

සටන නවතා දැමීම සඳහා ආණ්ඩුව ගත් උත්සාහයන් අසාර්ථකවූ තත්වයක් තුළ, ආණ්ඩුව එහි සංවිධායකවරුන්ට විරුද්ධව නීතිය යොදා ගැනීමට කටයුතු කලේය. මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයේ

රැකියා විරහිත උපාධිධාරීන් සංගමයේ සභාපති ටී. ක්‍රිශාන්ත් සහ සමස්ත ලංකා රැකියා විරහිත උපාධිධාරී සංගමයේ සම්බන්ධීකරණ නිලධාරී තැන්පත් ඥානානන්ද හිමි ඇතුළු සිව් දෙනෙකුට එරෙහිව පොලීසිය මඩකලපුව මහේස්ත්‍රාත් උසාවියේ නඩුවක් ගොනු කර තිබේ.

“මහජන සාමයට රාජ්‍ය කටයුතු වලට බාධා ඇතිවන ආකාරයෙන් ක්‍රියා කිරීමට උත්සාහ කල” බව ට ඔවුන් ට එරෙහිව චෝදනා ගොතා තිබුණි. රැජියල් විසි දහසක් බැගින් වූ ඇප පිට ඔවුන් සිව් දෙනා නිදහස් කල අතර, අප්‍රේල් 5 දා ඔවුන්ට එරෙහි නඩු විභාගය පැවැත්වීමට නියමිතය.

දෙමල ධනේශ්වරය නියෝජනය කරන දෙමල ජාතික සන්ධානය, මෙම අරගලවලට සහයෝගය දැක්වීමක් මුනිවිච්චාට මවා පෙන්නුව ද, ඇමෙරිකානු-ගැති කොලඹ ආන්ඩුව සමග ගෙන යන ගනුදෙනුවට උපාධිධාරීන්ගේ සටන අවාසිදායක වෙතැයි ගනන් බලයි. වොෂින්ටනයේ සහයෝගය ඇතුළු කොලඹ සමග බලය බෙදා ගැනීමේ ගනුදෙනුවක දෙමල ජාතික සන්ධානය යෙදී සිටී.

සේනාධිරාජා උපාධිධාරීන් අමතමින්, “ගැටලුවලට සටන් කරල විසඳුම් සොයාගත යුතුයි කියන අදහසට අපි එකඟ නැහැ” යි පැවසීය. 2015 දී උපාධිධාරීන් මෙවැනිම ඉල්ලීමක් ඉදිරිපත් කල අවස්ථාවේදී, දෙමල ජාතික සන්ධාන නායකයෙකු වූ හා උතුරු පලාත් මහ ඇමති සී.වී. විශ්නේශ්වරන් උපාධිධාරීන් විවේචනයට ලක් කලේ, “සමහරු කන්න කැම නැතත් රජයේ රැකියාවම ඕන කියනවා, ඔවුන් පෞද්ගලික අංශයේ තිබෙන රැකියා ගනන් ගන්නේ නැහැ” යි පවසමිණි.

කෙසේ වෙතත්, 2013 දී උතුරු පලාත් සභාවේ බලය දෙමල ජාතික සන්ධානය අත්පත් කරගැනීමෙන් පසු සහ එම සන්ධානයේ ද සභාය ඇතිව එක්සත් ජනපද හිතැති වත්මන් තත්ත්වය බලයට ගෙන ඒමෙන් පසු, තම පීචන තත්වය තව තවත් පහත වැටෙන තතු තුළ දෙමල කම්කරු හා පීඩිත ජනතාව අතර දෙමල ජාතික සන්ධානය පිලිබඳ විශ්වාසය තව තවත් බිඳී යමින් පවතී.

පසුගිය වසර ගනනාවක් තුළ, උපාධිධාරීන් පමනක් නොව, උතුරේ ස්වේච්ඡා ගුරුවරුන්, සෞඛ්‍ය ස්වේච්ඡා සේවකයන් හා පිරිපහදු කම්කරුවන් ද රැකියා ස්ථිර කරන ලෙස ඉල්ලා උද්ඝෝෂනය කර ඇත. ඒ සෑම අවස්ථාවකම පොරොන්දු දී කම්කරුවන් ආපසු යවන ලදී.

මෙම අරගලයේ යෙදෙන අයගෙන් බොහෝ අය අපේක්ෂා කරන්නේ ගුරු පත්වීම් නමුදු ඔවුන්ට එම පත්වීම් ලබා නොදෙනුයේ උතුරු හා නැගෙනහිර පලාත්වල මහා පරිමාන ගුරු පුරප්පාඩු පවතින

තත්වයක් තුළයි. නැගෙනහිර පලාත් මහ ඇමතිට අනුව නැගෙනහිර පලාතේ භාරදහකටත් වඩා ගුරු පුරප්පාඩු ඇත.

විරැකියාව පිලිබඳ ප්‍රශ්නය උතුරට හා නැගෙනහිරට පමනක් සීමාවී නැත. 2014 දී ගුරු පත්වීම් සඳහා විභාගයට පෙනී සිටි බස්නාහිර පලාත් උපාධිධාරීහු, පසුගිය සතියේ, තමන්ට පත්වීම් දෙන ලෙස ඉල්ලා බන්තරමුල්ලේ සිට පලාත් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය දක්වා පෙලපාලි ගියහ.

ගැඹුරු මූල්‍ය අර්බුදයකට මුහුණ දෙන සිරිසේන-වික්‍රමසිංහ ආන්ඩුව, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලෙන් අතිමහත් නය කන්දරාවක් ලබා ගෙන ඇත්තේ දැඩි කොන්දේසි මතයි. මෙම කොන්දේසි වලට, නිදහස් අධ්‍යාපනය හා සෞඛ්‍ය සේවා කප්පාදු කිරීම පමනක් නොව, ලංකා විදුලි බල මන්ඩලය, ලංකා බනිජ තෙල් නීතිගත සංස්ථාව හා ජාතික ජල සම්පාදන හා ජලාපවහන මන්ඩලය සහ තවත් බොහෝ එවැනි රාජ්‍ය ආයතන පුද්ගලිකරනය කර, සේවා ගාස්තු ඉහල දැමීමට සහ ශ්‍රම බලකාය කපා දැමීම ඇතුලත් වෙයි.

ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවියේ වාර්තාකරුවන් සමග කතා කල උතුරු පලාතේ රැකියා විරහිත උපාධිධාරීයෙකු මෙසේ පැවසීය: “සමාජයේ තැනක් හා ආර්ථික තත්ත්වයක් සහිත පීචනයක් බලාපොරොත්තුවෙන් අපි ඉගෙනගත්තේ. නමුත් දැන් පාරේ ඉන්නේ. ශ්‍රී ලංකාව තුළ සෞන්දර්ය ක්ෂේත්‍රයට අදාල රැකියා නැහැ. අපි ඉගෙන ගන්න දේවල් සමාජයට ලබා දීම සඳහා ක්‍රමයක් ආන්ඩුව විසින් අපට ලබා දීම නැහැ. අවුරුදු හතරක් විශ්ව විද්‍යාලයේ අධ්‍යාපනය ලබලා උපාධිධාරීන් ලෙස එලියට ආපු අපිට, තරග විභාග, කුසලතා පරීක්ෂන පැවැත්වීම අසාධාරනයක්. එහෙනම් විශ්ව විද්‍යාලයේ ඉගැන්වීම හරි නැද්ද?”

සුද්ධන් නමැති තවත් උපාධිධාරීයෙකුගේ අදහස මෙසේ විය: “මිතුරන් සමග අද සටනෙ යෙදීම ඉන්නෙ විරැකියාවෙන් පෙලෙන නිසා. අපි රු දවල් දෙකේම අනාථයන් වගේ මෙනත රැඳීම ඉන්නව. පිලිවෙලකට කැමක් නැහැ. නින්දන් නැහැ. ඔබ සියලු දෙනා අප සමග එකට සටන් කරන්න ඕනෙ.”

උපාධි ලබා වසර පහක් ගතවුවද රැකියාවක් නොමැති මුකුන්තන්: “2008 දී මගේ උපාධිය අවසන් කරන්න තිබුනෙ. නමුත් යුද්ධය නිසා මගේ අධ්‍යාපන කටයුතු නතර කිරීමට සිදු වුනා. කොහොමහරි 2012 දී සම්පූර්ණ කලා. ඊට පස්සේ ඩිප්ලෝමා දෙකක් තුනක්ම ගත්ත. ආන්ඩුව අපිට ස්වයං රැකියා කරන්න කියනවා. මොන ස්වයං රැකියා කරන්නද? අපි ඉගෙනගත්තේ ඒකටද?”